

nødbremse. Det ville jo være en bevidstløs omgang med ressourcer. Så vil jeg sige, at selve rådet jo er en forsamling af selvstændige mennesker, som så må tage stilling til sagen, men det er en balancegang.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Ville det ikke være nemmere, hvis vi bare besluttede os til, at vi ikke tør give universiteterne ret til at oprette de uddannelser, de har lyst til, selv om de opfylder kvalitetskravet, fordi vi tror, de vil skabe samfundsøkonomiske katastrofer, og derfor siger, at ministeren tager sig af det der med relevansen, for så behøver Akkrediteringsrådet overhovedet ikke at beskæftige sig med det, og så er der klar besked om, hvem det er, der har afgørelsen, i stedet for det her – undskyld udtrykket – fnidder?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jo, jeg kan godt følge den tankegang, og jeg synes også, det er vigtigt, at man i en akkreditering ikke ser sig blind på relevans. Jeg synes, det er i orden at det er med, fordi universiteterne jo trods alt også uddanner unge mennesker til arbejdsmarkedet. Men i og med at universiteterne har mange flere roller end bare lige at uddanne til arbejdsmarkedet, så er det jo vigtigt, at det ikke kommer til at fylde for meget i det samlede billede, så jeg vil overordnet sige, at vi har tillid til, at ministeren vil bruge den her nødbremse med absolut omtanke, og at det vil blive undtagelsesvis, sådan som det står i lovforslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er nu hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, som ministeren sagde til mig på vej herop, at det så er den samlede opposition. Det skulle vælgerne nok tænke over.

Men ellers må man jo sige, at det, der er udgangspunktet for den her debat, jo ikke er usædvanligt, fordi det er et led i, at Danmark skal i verdensklasse. Så kan man jo, hvis man læser høringssvarene grundigt, finde ud af, at der sådan set også foregår en faglig debat blandt nogle mennesker om, hvorvidt det her med akkreditering overhovedet er den nye og moderne måde til at sikre, at man kommer i verdensklasse. Men

det har forligspartierne givetvis drøftet grundigt og er nået frem til, at det her altså er vejen frem.

Der er da sådan set ingen tvivl om, at det at etablere en uafhængig Akkrediteringsinstitution også efter Enhedslistens opfattelse vil være en god idé. Det kunne nemlig være et led i at give universiteterne større frihed, og det er jo også det andet, man forsøger at sælge det her under, nemlig betegnelsen at det skal give universiteterne større frihed.

Nu kunne man jo sige, at universiteterne i virkeligheden bare fremover skal have godkendt deres uddannelser to steder i stedet for et sted, nemlig i Akkrediteringsinstitutionen og så i ministeriet. Så er spørgsmålet selvfølgelig, hvor meget større frihed det nu lige er det giver. Vi ved i hvert fald, at det giver universiteterne i de kommende år en del ressourceforbrug, hvor man selvfølgelig godt kan diskutere, om de ressourcer kunne være anvendt bedre.

Det andet problem, som eksisterer i det her forslag, er hele den her uafhængighed. Man har jo etableret en institution, som er uafhængig, hvor rådet udpeges af ministeren, ikke sådan at ministeren udpeger på baggrund af indstillinger, som han bare skal følge, men at ministeren udpeger det. Derudover har man så sørget for at indleje administrationen i Videnskabsministeriet. Så siger man, at det er uafhængigt, for »det siger vi, det er«.

Jeg synes, det bliver spændende at se, hvordan det går med den internationale bedømmelse af, hvorvidt der her er tale om en uafhængig institution eller ej. Men det skal jo ikke være det, der er afgørende.

Når nu alle forligspartierne er enige om, at det er vigtigt, at det er en uafhængig institution, hvorfor har man så ikke etableret en uafhængig institution? Det kan da ikke være på grund af det, som fru Hanne Severinsen sagde, at man så også ville have været nødt til at have ledelsesmæssig ekspertise i bestyrelsen, fordi der på forhånd skal være ekspertise på stort set alle områder, så det kan jo ikke være det. Altså, det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Jeg er jo et mistænksomt menneske, og når jeg ikke forstår argumenterne for noget, så tænker jeg, at det jo nok har en anden hensigt. Jeg lagde da også mærke til, at ikke så få af ordførerne lagde vægt på, at det jo også var vigtigt, at der var sådan en politisk kontrol med det her.

Det er rigtigt, den samfundsopfattelse kan man godt have, at man ikke kan overlade det til universiteterne at oprette de uddannelser, de vil,